ferno liberabis. Signãt ſi filij ſunt rebelles ⁊ ꝓ
terui tũc ſunt caſtigandi verberib⁹ Eccĩ. xxx. Nõ
des illis poteſtatē in iuuētute. curua ceruicē eius
⁊ tunde latera eius cum infans ē ne forte induret
⁊ nõ credat tibi. ⁊ erit tibi dolor anie. ſicut hely. j.
Regum. ij. Nõ tractans ruptus holgot ſup lib
Sap. dicit. Hely ſacerdos ꝓpter negligētiam ca-
ſtigandi filios dãnatus ē. De quo ⁊ Beda. Hely
filios delinq̃ntes ferire noluit. idõ ſeipm apud de
um crudeli dãnatione ꝑcuſſit. q: cum audiuit ar-
cham captã a philiſteis ⁊ filios occiſos in ꝓlio ce
cidit retrorſum de ſella ⁊ expirauit. Ecce q̃ mala
dilectio ē non corripe filios. imo magis ē odium
Prouer. xiij. Qui parcit virge odit filiũ. ¶Qui
ti parētes ſunt qui malũ exēplum ꝑbent filijs. ⁊ ꝑ
hoc ſpũaliter eos occidũt. Aug⁹. Qui in ꝯſpectu
populi male viuit quantũ in illo ē eum a quo at-
tēditur occidit. Pueri eñ illa q̃ vident a parētib⁹
cõmunit imitant ſiue bonũ ſiue malum. Si vi-
dēt eos ieiunare, libēter orare. eccl'iam frequētare
miſcõiam exercere. deum timere. pacē cum fami-
lia tenere imitãtur eos. Si aũt vidēt eos eccl'ie ie-
iunia ſoluere. feſta nõ celebrare. raro eccl'iam viſi-
tare. ad tabernas ire. audiũt blaſphemare. maledi
cere. etiam ſequũtur eos. Et ꝓ his malis exēplis
filij ſequētes dãnant ⁊ parētes ſimilit ſi non peni
tēt. Vñ gregori⁹ in moral. Tot mortibus quis di
gnus ē quot exēpla prauitatis i poſteros trãſmit
tit. ¶Sexti parētes ſunt q̃ res iniuſtas pueris re
linquũt. illi damnãt ſeipos ſimilit ⁊ pueros. xiiij.
q. vj. Si res reddēda ē ⁊ non reddit: penitētia nõ
agitur ꝫ ſimulat. Aug⁹. Si tenes obulũ teneris a
diabolo. Et quot denarios male acq̃ſitos pueris
relinquũt tot gladijs eos tranſfigunt. Et implebi
tur in eis illud Eccĩ. xlj. De prē impio q̃rũtur. i.
ꝯquerũtur filij. quoniã ꝓpter ipm dati ſunt in ob
probriũ ſcꝫ ſempiternũ. Signãter cuꝫ ſciēter poſ-
ſidēt. quia faciēs ⁊ ꝯſentiēs eadē pena puniũtur.
vt habet in cañ. ij. q. j. notum ſit. ⁊. iij. q. iiij. cõſan-
guineoꝝ. quia ſcribit Eccĩ. xxj. Stuppa collecta
ſinagoga peccantiũ. A ¶Exēplum legit in lib.
de dono timoris. Fuit quidã vir ſanct⁹ cui multa
fuerũt reuelata ſecreta. int cetera vidit hominē in
ima flãmarum ꝓſtratum. de cuius vtero arbor al
ta ꝓcedebat. in cuius ramis hoies ſuſpēſi fuerũt.
⁊ a flãma ab imo procedēte duriſſime diuerſimo
de ⁊ acerrime torq̃bantur. Et ille qui in fundo ia-
cebat magis inter alios torq̃batur. Et cum q̃reret
ille qui hoc videbat a ductore ſuo cuiuſmodi eſſꝫ
homo ille qui in imo iaceret. ille reſpondit. Ille q̃
ab imo iacet fuit ꝑncipium generatõnis oim iſto
rum. ⁊ fuit paup ⁊ per vſuras ⁊ male acquiſita di
tatus ē. Alij ſunt qui proceſſerũt ab eo ⁊ torquen
tur. quia aliqui fuerũt imitatores illius. aliq̃ poſ-
ſeſſores iniuſte acquiſitoꝝ bonorum. ⁊ ſic ſimul
torquētur. ⁊ ſm q fuerũt ſimiles in culpa ſunt in
conſimili pena. vt ſcribitur Math. xiij. Colligite
zyzania ⁊ alligate ea in faſciculos ad comburēdũ
B ¶Itē notandũ eſt q feſtum innocētum ⁊ alio
rum martyrũ ſolēniter eſt ꝑagēdum. Et hoc pro-
pter tria. Primo propt tēpus. nam ipi primi mar
tyres ſunt q̃ pro xp̄o poſt eius natiuitatē martyri
ſati ſunt. Nam triplex ē martyrium. Primũ volũ
tatis ⁊ operis ſicut beati ſtephani ⁊ laurētij. Secũ
dum volũtatis ⁊ non opis. ſicut bti iohãnis euã-
geliſte. ⁊ bti martyni. qui habuerũt volũtatē ⁊ af-
fectum ſuſtinēdi martyrium. quãuis nõ ſunt paſ-
ſi. Tercium ē martyrium opis ⁊ non volũtatis. ſi
cut innocētes ⁊ vſum ratõnis non habentes. q̃ de
um non loquēdo ꝫ moriēdo ⁊ cum ſanguine ſuo
confeſſi ſunt. Et ſic in ſanguine ſuo baptiſati ſunt
Et propter illud triplex martyrium illa tria feſta
ſunt immediate poſt feſtum natiuitatis inſtituta.
Primo feſtum ſancti ſtephani qui eſt martyr vo-
luntate ⁊ opere. Poſt hoc feſtum ſancti iohannis
qui fuit martyr voluntate ⁊ non opere. Tertio fe-
ſtum inocētum q̃ fuerũt martyres ope ⁊ nõ volũ-
tate. Nam dic ſanct⁹ Thomas. Deus ſuppleuit i
eis ꝑ grãm qđ defuit i rõnis efficacia. i eo q ꝓpt
xp̄m paſſi ſũt. Scdõ hoc feſtũ inocētũ eſt ꝯmēda
bile ꝓpter nũerum. q: tot ſunt q nũerus eorũ in-
certus ē. Sed eccl'ia ꝑagit nũerum eoꝝ ſm viſio-
nē quã vidit ſanct⁹ iohãnes Apoc. xiiij. Vidi ag
nũ ſupra montē ſion ſtantē. ⁊ cum eo. cxliiij. milia
habētes nomē ei⁹ ⁊ nomē pris eius ſcptum i frõ-
tibus ſuis. Modo ſi laus ⁊ feſtũ vni⁹ ſancti ē lau
dabile ⁊ acceptũ corã deo. q̃d tũc laus tot ſctõꝝ in
nocētũ. Et ſi deus exaudit ꝑces vni⁹ ſancti vl' ho
mis vl' duoꝝ vel triũ in noie ipius ꝯgregatoꝝ. q̃d
tũc vbi tot ſancti ſunt ſimul ꝯgregati. Etiã ſi ho-
norãdus ē ſanct⁹ vnus. nõne tũc tot milia ſctõꝝ
ſunt venerãdi. Tertio ꝓpter locum. q: in bethleē
occiſi ſunt. ⁊ in oibus finibus eius in q̃bus xp̄us
queſitus eſt ⁊ fugit. ⁊ beatiſſima mater eius ⁊ io-
ſeph in exilio poſiti ſunt cuꝫ puero ieſu in tam te-
nera etate ⁊c.

¶In octaua natiuitatis domini.

¶Sermo. xxxj.

AT vbi venit plenitu-
do tpis miſit deus filium ſuũ factum ex
muliere factũ ſub lege vt eos qui ſub le
ge erãt redimeret. vt adoptõem filioꝝ dei recipe-
remus. ſcribit ad Gal. iiij. c. ⁊ lectꝰ eſt dñico die
pro epiſtolari officio. ¶In verbis ꝑmiſſis tria in
nuũtur. Primo mittētis benignitas miſeratõis.
Scdõ miſſi ꝯgruitas legatõnis. Tertio miſſiõis
vtilitas fructificatõis. Primũ ibi. miſit deus. ſe-
cũdum ibi. miſit filiuꝫ ſuũ. terciũ ibi. factũ ex mu-
liere factum ſub lege vt eos q̃ ſub lege erant redi-
meret. De pmo dicit. At vbi venit plenitudo tem
poris. C ¶In his vbis ꝓpoſit⁹ deſtruit apoſto
lus ⁊ eradicat triplicē errorem. Primo iudeoꝝ
aſſerentiũ nondum xp̄m veniſſe. ibi. At vbi venit
plenitudo tēporis. ¶De hoc vide ſupra in prima
hebdomada aduent⁹ quomõ erant iudei vt ceci.
Scdõ eradicat veſaniã hereticoꝝ dogmatizantiũ
xp̄m corp⁹ fantaſticũ habuiſſe ⁊ nihil traxiſſe de
virgine. ibi. factum ex muliere. Tertio manicheo
rum dicētium veterē legē a deo nõ eſſe. ibi. factũ
ſub lege. D ¶De primo nota q tēpus incarna
tionis dicit tempus plenitudinis. ⁊ hoc propter
triplicē repletionē. Prima ē repletio vteri ṽgina
lis. Luc. j. Aue grã plena ⁊c. Ecce cõcipies in vte

ro ⁊ paries filiũ. Scđa ē repletio mētium fideliũ
Actuũ.ij. Repleti ſunt oēs ſpũſctõ. Tercia eſt re-
pletio veteris legis. Math.v. Non veni ſoluē le-
gem ſ; adimplere. Prima repletio fuit cauſa ſcđe
quia niſi venter v̓ginis replet⁹ fuiſſet filio dei.cor
da fideliũ non eſſent repleta ſpũſctõ. Scđa reple
tio fuit cauſa tercie. q: repletio mētis facit imple
tionē legis. Aug⁹. Iõ gr̃a ſpũſcti daꝛ vt lex iplea
tur.vt etiã hr̃ in cañ.de ɔſe.diſ.iiij.gr̃a. Sine ſpiri-
tuſſancti gr̃a nõ poſſum⁹ implere dei mãdata. Id
circo inq̄t aug⁹.de ſpũ ⁊ lr̃a. Lex data eſt vt gratia
quereꝛ.gr̃a võ data ē vt lex impleretur. ¶ Idcir
co tēpus gr̄e d̓r plenitudo tp̄is ꝓpter q̄nq; cauſas
Primo ꝓpter cariſmatũ largiſſimã effuſionē. De
quo Johel.ij. Effundã de ſpũ meo ſup oēm carnē
Ezech.xxxiiij. Deducã imbrē in tp̄e ſuo.⁊ pluuie
bñdictõis erũt.i. bonoꝝ ſpũaliũ abundãtie. Vñ
tp̄s gr̄e cõparaꝛ autũno. nã ſicut q̄ in hieme ger-
minãt ⁊ in vere pullulant.⁊ in eſtate maturantur in
autũno colliguntur.ſic q̄ ante legē iuſtis germina-
uerũt ⁊ in lege pullulauerũt.⁊ ſub ꝓphetis ad ma
turitatē ꝑuenerũt tp̄e gr̄e oĩa in xp̄o colliguntur.
Amb. Xp̄s oĩa nobis ē.ſi ſitis fons ē. ſi eſuris pa
nis ē.ſi infirmaris medic⁹ ē.ſi mortē times vita ē
ſi ſapientiã deſideras.in ipſo oēs theſauri ſapie ⁊
ſcie ſunt abſconditi. Joh.j. De plenitudine eius
oēs accepim⁹. ¶ Scđo d̓r plenitudo tp̄is ꝓpter fi
guraꝝ adimpletionē.q: p̄cedēs tp̄s vacuũ fuerat
cõtinēs figuras.j.ad Cor.x. Oĩa in figura cõtin-
gebant illis.nunc aũt veritate adimpleta. Joh.j.
Gra ⁊ veritas ꝑ ihm xp̄m facta ē. Tercio ꝓpter pro-
miſſoꝝ ſolutionē.q̄cũq; ei in veteri lege ſunt ꝓmiſ
ſa oĩa in xp̄o ſunt ipleta. Vñ ap̄ls Col.ij. In ipo
inhabitat oĩs plenitudo diuinitatis corporalit̄. et
eſtis i illo repleti.ſ.oĩ gr̃a et oĩ ꝓmiſſione facta.
Quarto ꝓpter rõnalis creature ꝑfectionē. vñ Eph.
j. Propoſuit in eo ſc; filio.in diſpēſatõne plenitu
dinis tēpoꝝ.i. tp̄e gr̄e inſtaurare oĩa i xp̄o q̄ in cel
⁊ q̄ in terris ſunt.i.angelos ⁊ hoies.q: dũ hominē
reducit in grãm: i eo ſupplet ruinã angeloꝝ. Ps
cix. Judicabit i nationib⁹ iplebit ruinas. Quinto
ꝓpter deſcripti tp̄is cõpletionē. de q̄ Dañ.ix. Sep-
tuaginta hebdomade abbreuiate.i. regiſtrate ſũt
ſup populũ meũ.⁊ ſup vrbē tuã ſctãm.et ɔſumetur
p̄uaricatio.⁊ finē accipiet pctm̄.⁊ deleaꝛ iniq̄tas ⁊
adducaꝛ iuſticia ſempiťna. ⁊ vngaꝛ ſctũſſanctoꝝ.
Ibi dicit nicola⁹ de lyra.hebdomada nõ capiꝛ ꝓ
ſeptē dieb⁹.ſ; ꝓ ſeptē ãnis. Leui.xxv. Numerabis
ſeptē hebdomadas ſeptē ãnoꝝ. Et faciunt ſeptua
ginta hebdomade ãnoꝝ.cccc.⁊ nonaginta annos
multiplicãdo ſeptuaginta ꝑ ſeptē. Et inceperunt
iſti ãni a viceſimo anno regni artharerſis q̄ dedit
licētiã neemie reedificãdi ciuitatē hieruſalē. ⁊ ter-
minantur q̄rto ãno poſt xp̄i paſſionē.⁊ ſic tp̄s im
pletũ ē. ¶ Sed dicēs q̄re tãdiu xp̄s diſtulit in
carnari. Rñdeꝛ ꝓpter ſex cauſas.q̄re ẽ in p̄ma heb-
domada aduẽtus.ſmone.iiij. Tũc ſubdiꝛ mitten
tis benignitas:ibi. Miſit de⁹ filiũ ſuũ. Nota hoc
nomē deus aliq̄ñ ſignificat naturã ⁊ ſupponit ꝓ
eadē.vt cũ d̓r.deus ē eternus.vel deus creauit oĩa
Aliq̄ñ ſig̃t naturã ⁊ ſupponit pro ꝑſona.vt cũ ad-
iũgiꝛ ei act⁹ ꝑſonalꝭ.vt cũ d̓r.de⁹ generat vl̓ de⁹ gene
ratur.vel hm̄oi. Hic võ ſignificat naturã ⁊ ſuppo
nit ꝓ ꝑſona p̄ris. ex h̄ ꝙ dicit.miſit filiũ ſuũ. Eius
eſt filiũ mittere cui⁹ ē filiũ generare ſc; ſolius p̄ris
Dicit eñ mgr̄ in.iij.diſ.j. Filij dei miſſio eſt ipſa
incarnatio. eo eñ miſſus ē ꝙ in forma hoĩs viſibi
lis apparuit. O q̄; magna benignitas ⁊ miſeratio
attendiꝛ in incarnatione. Johel.ij. Conuertimini
ad dñm deũ veſtrũ qm̄ benignus ⁊ miſericors eſt
in eo ꝙ filiũ miſit vt nos in filio patri recõciliaret
Roma.v. Cũ inimici eſſem⁹ recõciliati ſum⁹ ꝑ ſan
guinē filij eius.de quo etiã ad Eph.ij. Deus q̄ di-
ues eſt in miſericordia ꝓpter nimiã charitatē qua
dilexit nos cũ eſſem⁹ mortui viuificauit nos i xp̄o
j.Cor.xv. Sicut in adã omnes moriuntur.ita ⁊ in
xp̄o oēs viuificabuntur. O magna charitas. Johel
iij. Sic deus dilexit mundũ vt filiũ ſuum vnigeni
tum daret.nõ angelũ.non ꝓphetã.ſed filiũ. Dicit
ſymon de caſſia. Sic dilexit deus pater homine;
creatũ vt daret filiũ ſuum incarnatũ.ſic deus pro
homine.filius ꝓ ſeruo datus eſt in redemptionē.
Roma.viij. Proprio filio ſuo nõ pepercit deus.
ſ; ꝓ nobis oĩbus tradidit illũ. Vbi exclamat gre
gori⁹. O ineſtimabilis dilectio charitatis vt ſeruũ
redimeres filiũ tradidiſti. ecce in mittente notaꝛ
liberaliſſima benignitas ⁊ miſeratio. ¶ Dixi
ſcđo tangiꝛ miſſi cõgruitas legationis. cũ dicit fi
lium. Nota congruũ fuit mittere filiũ ad incarnã
dum ⁊ nõ aliã ꝑſonã. Hec cõgruitas oñdiꝛ ex tri-
bus. Primo ex ꝑte p̄ris mittentis. Scđo ex p̄te fi
lij venientis. Tercio ex parte hoĩs indigētis. Prio
ex ꝑte p̄ris mittentis duplici rõne ¶ Primo rõne
paterne manifeſtatõis.q: eñ filius eſt verbũ p̄ris
ſic ꝓcedit ab ipſo vt p̄r ſe manifeſtat ꝑ ipm.⁊ iđo
ſicut ad expſſionē intētionis ⁊ cõceptionis men-
talis verbũ intelligibile copulaꝛ voci ſenſibili. ſic
ad paterne maieſtatis expſſione; congruũ fuit vt
filius q̄ eſt verbũ patris vniretur carni humane per
qđ ſe p̄r manifeſtaret.⁊ vt deus pater q̄ ſe in enig-
mate inſinuauerat per oracula ꝓphetarum in fine
tempoꝝ ſe manifeſtaret per filiũ ⁊ ꝓprium verbũ
Hoc eſt qđ dicit apoſtolus Hebre.j. Multifarie
multiſq; modis olim deus loquens patrib⁹ in ꝓ-
phetis. nouiſſimis diebus iſtis locutus eſt nobis
in filio ſuo. Hoc etiã dicit filius patri. Joh.xvij.
Pater manifeſtaui nomen tuũ hominibus quos
dediſti mihi ⁊c̃. Pater clarifica filiũ tuum vt fili-
us tuus clarificet te. Ex quo igiꝛ opus incarnatio
nis erat ad manifeſtatione; diuinitatis.ideo ma-
gis congruũ erat vt illa perſona carnē aſſumeret
vt dicit mgr̄ in.iij.diſt.j.que ꝓcedit a patre ⁊ q̄ eſt
ab alio q̄; que eſt a nullo. Procedit eñ a patre ꝑ
modũ verbi expſſi. Joh.j. Verbũ erat apud deũ
⁊ deus erat verbũ. Et hoc verbũ caro factum eſt.
Scđo cõgruit rõe paterne coopationis.quia om
nia opatur pater ꝑ filiũ. Joh.j. Oĩa per ipſum fa-
cta ſunt. Ideo oĩa q̄cunq; pater facit hec ⁊ filius.
Joh.v.ſimiliꝛ facit. vt dicit Aug⁹.in li de trini.⁊
magiſter in.iij.diſt.j. Opa trinitatis ſunt indiuiſa
Et ſic ipſam incarnationem licet tota trinitas eſt
opata.tñ ſolus filius carnē aſſumpſit. Et cõgruũ
fuit vt omnia reparentur ꝑ verbũ incarnatu;. ſicut
deus pater ꝑ verbũ increatu; oĩa creauit. Eph.j.

Propoſuit oia in xp̄o reſtaurare. Et idō dr̄ Joh.
v. Opa q̄ dedit m̄ pr̄ meꝰ vt faciā ipſa teſtimoniū
ꝑhibēt de me. q2 pr̄ miſit me. Ex q̄ igit̄ opus incar
nationis erat ad repationē opeꝝ diuinoꝝ. ꝯgrue
ergo ille incarnatꝰ ē ⁊ miſſus ꝑ quē oia ſunt ꝓdu-
cta. Scdō congruū fuit ex ꝑte filij venientis. Illa
cōgruitas in ipſo oñdit̄ duplici rōe. Primo rōne
expſſe ſimilatōis. q2 eni filiꝰ eſt expſſa pr̄is imago
vt ſcribit̄ Sap. vij. Candor ē lucis eterne. ⁊ Col. j.
Qui ē imago dei inuiſibil̄ p̄mogenitꝰ. ꝯgruū erat
vt ꝑ ipm hūanitatis aſſumptio fieret. vt quia hō
aſſumptibilis erat rōe dignitatis imaginis ꝑ quā
aſſimilaret̄ deo. ſic̄ ſcribit̄ Geñ. j. Fecit deꝰ hoiem
ad imaginē ſuā. decens erat vt magis ꝑ illā ꝑſonā
aſſumeret̄ hūanitas ⁊ vniret̄ deo q̄ eſt expſſa pr̄is
imago. vt imago creata q̄ ē hō vniret̄ deo ꝑ imagi
nē increatā q̄ eſt filiꝰ. Hoc videt̄ dicē apl's ad Ro.
viij. Quos p̄deſtinauit conformes fieri imaginis
filij ſui. ſcꝫ ꝑ memoriā intelligentiā ⁊ voluntatem
Ex q̄ igit̄ opus incarnatōis ad h̄ erat vt vniret̄ hō
deo q̄ erat imago dei creata. ꝯgruū erat vt ille car
nem aſſumēt q̄ eſt imago pr̄is increata. ſcꝫ filius.
Scdō rōne eterne generatōis. q2 ipſe filiꝰ ē a pr̄e
eternalit̄ genitus. ps. ij. Ego hodie genui te. i. ab
et̄no. Congruū igit̄ erat vt ille idē q̄ erat eternalit̄
genitꝰ a pr̄e ipſe in tp̄e naſceret̄. iuxta illud Eſa. ix
Paruulus natꝰ ē nobis. i. tp̄aliter. ⁊ filiꝰ datꝰ ē no
bis ſcꝫ q̄ natꝰ eſt eternal̄r. ⁊ Luc. j. Et filiꝰ altiſſimi
vocabitur. Math. xxvij. Vere filius dei erat iſte.
Propt̄ h̄ dr̄ augꝰ. Filiꝰ dei nō q̄ſiuit niſi matrē in
terris. q2 illū hēbat ſcꝫ patrē in celis. Itē ne duo
filij eſſent in trinitate btā. ſi vnꝰ generaret̄ ex pr̄e.
aliꝰ ex matre. idō magis decuit filiū incarnari ⁊ in
carnē mitti. Dicit eni mgr̄ in. iij. ſniaꝝ. diſ. j. Si ei
pr̄ in carnē veniſſet ab alio eſſe putaret̄. Si eni ſpi
ritusſanctꝰ incarnatꝰ fuiſſꝫ aliꝰ filiꝰ putaret̄ ab alio
eſſe. ideo ſpūſſanctꝰ incarnatꝰ nō ē. vt ille q̄ erat in
diuinitate dei filiꝰ fieret in hūanitate v̄ginis filiꝰ.
Non ḡ pr̄ nec ſpūſſanctꝰ carnē induit ne aliꝰ eſſet
in diuinitate filiꝰ aliꝰ in hūanitate. ⁊ ne idē eſſet pr̄
⁊ filiꝰ ſi deꝰ pr̄ de hoie naſceret̄. Cū igit̄ opꝰ incar-
natōis ad h̄ erat vt deꝰ naſceret̄ ex homie cōgruū
fuit vt ille ex homie naſceret̄ in tp̄e q̄ ex pr̄e natus
erat ante tp̄a. ⁊ idō filiꝰ miſſus ē. ¶ Tercio ex ꝑte
hois indigētis oñdit̄ maior cōgruitas veniēdi in
filio duplici rōne. Primo rōne p̄marie trāgreſſio
nis. q2 dr̄ ſctūs Tho. ꝑte. iij. q. iij. ar. v. Peccatum
p̄moꝝ parentum erat de appetitu ſcie ⁊ ſapie dei.
volentes fore ſicut dij ſcientes bonū ⁊ malū. Mo
do ſapia attribuit̄ filio. j. Coꝝ. j. Dei virtꝰ ē ⁊ ſapia
Ideo ſolus filiꝰ hūanā naturā aſſumpſit ordine
cōgruo. ideo potuit dicē illud Jone. j. Propt̄ me
orta eſt tēpeſtas mittite me in mare. i. in mundū.
ideo dr̄ ad Roma. viij. Proprio filio ſuo non pe-
percit deꝰ. Ex q̄ opus incarnatōnis erat ad hoc vt
lapſus hois expiaret̄ cōgrue filiꝰ miſſus eſt. cū de
lictū fuit ex appetitu ſapie: q̄ attribuit̄ filio. Etiā
expiatio huiꝰ pc̄ti debebat fore ꝑ mediatoris ſup-
plicationē ⁊ obedientiā. Et magis congruebat fi-
lio ſupplicare patri ⁊ obedire. ideo conueniēt̄ fi
lius miſſus ē. Scdō rōne plenarie gratificatōnis
quia eni ſc̄m rectum ordinē infima ꝑ media redu-
cunt̄ ad ſumma. cū opus incarnatōis ad hoc or-
dinat̄ vt q̄ eramus ſerui efficeremur liberi. ſc̄m il-
lud ioh. j. Dedit eis ꝑtātē filios dei fieri. congruū
fuit vt ab illo liberaremur a ſeruitute pc̄ti. ⁊ effice
remur filij ꝑ grām q̄ erat filiꝰ ꝑ naturaꝫ. Joh. viij.
Si filius vos liberauerit veri liberi eritis. Augꝰ.
Vt hō naſceret̄ ex deo p̄mo ex hoie natus ē deꝰ.
Cū eni eſſemꝰ extranei cōgruū fuit vt in hēditatē
introduceremur ꝑ filiū. De q̄ apl's Col. j. Trāſtu-
lit in regnū filij dilectōis ſue in q̄ habemꝰ redem-
ptionē ⁊ remiſſionē peccatoꝝ. ¶ Dixi ſcdo innui-
tur miſſionis vtilitas fructificatōis. cū ſubdit. fa-
ctum ex muliē factū ſub lege vt eos q̄ ſb lege erāt
redimēt. Fuit eni iſta miſſio fructuoſiſſima. quia
miſſus ē ad nos dei filius vt nobis opa pc̄ti ⁊ dya
boli diſſiparet. vt dr̄ iohēs in canonica. j. Joh. iij.
In h̄ apparuit dei filiꝰ vt diſſoluat opa dyaboli.
H ¶ Peccatū autē qđ introductū ē dyabolo ſug
gerente octo intulit dāna q̄ ꝑ dei filiū repant̄. Pri-
mo vulnerauit integritatē nature. Scdō priuauit
viuacitatē grē. Tercio elongauit felicitatē glorie.
Quarto ꝓcurauit atrocitatē pene. Quinto debi
litauit facultatē potētie. Sexto obnubilauit clari
tatē intelligētie. Septimo augmētauit prauitatē
cōcupie. Octauo generauit ariditatē malicie. Sꝫ
ꝯtra oia iſta dei filiꝰ miſſus ē vt diſſolueret opera
peccati ⁊ hominē redimeret ab oibus his malis.
¶ Primo dixi pctm̄ vulnerauit integritatē natu
re. Luc. x. Hō qdā. i. genus humanū deſcēdit ab
hierl'm in hiericho. i. de ſtatu iuſticie in ſtatū cul-
pe. ⁊ incidit in latrones. i. in manꝰ dyaboli. plagis
impoſitis vulnerauit eū ſeminino relicto. ſꝫ venit
ſacerdos. viſo illo p̄terijt. Silr̄ ⁊ leuita vidit eū et
ꝑtranſijt. q2 nullus nec in lege nature nec ſcriptu-
re erat qui vulnera aie ſanare poterat niſi ſamari-
tanus. i. xp̄s aie noſtre cuſtos appropinquans in
ſua benedicta incarnatione alligauit vulnera per
ſuā doctrinā. ⁊ infudit oleū miſericordie ⁊ vinum
iuſticie. ⁊ impoſuit in iumentū ſuū. i. corpus ſuū
j. Petri. ij. Tulit peccata noſtra in corpore ſuo ſu-
per lignū. Ipſe curauit vulnera aie ⁊ reparauit in
tegritatē nature egrotantis ꝑ medicinā paſſionis
ſue. Eſa. liij. Vere languores noſtros ipſe tulit et
peccata noſtra ipſe portauit. cuiꝰ liuore ſanati ſu-
mus. de quo ps. cvj. Miſit verbū ſuum ⁊ ſanauit
eos. Et Sap. xvj. Neqꝫ herba neqꝫ malagma ſa-
nauit eos. ſꝫ tuus dn̄e ſermo qui ſanat oia. ps. cij.
Qui ſanat oēs infirmitates tuas. ¶ Secūdo pec
catum priuauit viuacitatē gratie ⁊ induxit mortē
anime. ad Roma. vj. Stipendia peccati mors eſt
Jacobi. j. Peccatū cū conſummatū fuerit gene-
rat mortē. Sapie. xvj. Homo per maliciā occidit
animā ſuam. Et ſic omnes eramus mortui in ani
ma per peccatum ade. De quo ad Roma. v. Per
vnū hominē intrauit peccatū in mundū. ⁊ ꝑ pec-
catum mors. ⁊ ita in oēs hoies mors pertranſijt
Sed cōtra hoc miſſus eſt dei filius in incarnatōe
vt reſtitueret vitā grē. De quo. j. Johānis. iiij. In
hoc apparuit charitas dei quoniā filiū ſuuꝫ miſit
in hunc mundū vt viuamus per eū. Hec eſt vita
gratie quā per chriſtū accepimus ſicut ipſe dixit
Joh. x. Ego veni vt vitā habeant ⁊ abundantius

habeant.habeāt ſcʒ hic in gr̄a.ꝛ abūdanti⁹ in gl̄ia.
Joh.iij.Miſit de⁹ filiū ſuū in mundū vt ſaluetur
mūdus p ipm̄. Luce.ix. Non venit fili⁹ hoīs aīas
pdere ꝫ ſaluare. ¶Tercio pctm̄ elongauit felicita
tē glīe. In figura illi⁹ pentes nr̄i eiecti ſunt poſtq̄
peccauerunt de padiſo. Gen̄.iij. Eiecit de⁹ hoīem
de padiſo voluptatis.et collocauit ante padiſum
cherubin.ſcʒ angelicā cuſtodiā ad cuſtodiendam
eā.ſcʒ ne hō inde eiect⁹ poſſet illuc redire.ad deſi-
gnādū ꝙ a padiſo celeſti elongat⁹ ac eiectus eſſet
ꝓpter pctm̄. Apoc.xxj. Nihil coīnqnatū intrabit
Contra h̄ miſſus ē fili⁹ in incarnatōe ad recupan-
dū felicitatē glīe. Heb.x. Habētes fiducia in in-
troitu ſctōꝝ in ſanguine xp̄i. Nā ſicut adā p pctm̄
celeſte regnū nobis clauſit.ſic xp̄s p paſſionē ſuā
nobis aperuit. Iſa.xxij. Dabo clauē dom⁹ dauid
ſup humerū ei⁹. Damaſ. Crux xp̄i clauis padiſi.
Dicit eni Aug⁹.de victoria xp̄iana. Si beneficiū
paſſionis abeſſet nemo ad deum ſpem h̄re poſſet
q: dicit mgr̄ in.iij.ſniaꝝ.diſ.xviij. Deus creauit vt
ꝓpter pctm̄ hō non intromitterek in padiſum niſi
tanta hūilitas eēt in vno hoīe reperta q̄ oībus ho
minib⁹ ꝑficē potuiſſet.ſicut tāta ſupbia in vno ho
mine fuit q̄ oīb⁹ hoīb⁹ nocuit. Et illa in nullo ho-
mine fuit reperta niſi in xp̄o ieſu dei filio.q̄ exina-
niuit ſemetipm̄ formā ſerui accipiēs.ille humili-
tate paſſiōis ſue celū aperuit qd̄ ſupbia ade clau-
ſit. De q̄ mgr̄ in.iiij.diſ.iij. Nec circūciſio nec bap
tiſmus aperuit aditū regni celeſtis ꝫ hoſtia ſalu-
taris.de q̄ canit eccl̄ia. O ſalutaris hoſtia que celi
pandis oſtia. ¶Quarto pctm̄ ꝓcurauit atrocita-
tem pene. nā ſi nō fuiſſet culpa nulla fuiſſet pena
de q̄ Grego. Si nō adeſſet iniq̄tas nulla noceret
aduerſitas. De q̄ ꝛ Iſiđ. Si hō innocenē viueret
ignis eum nō vreret.aq̄ nō ſubmergēt.nō ſpinarū
aculei nocerēt.nec oīa q̄ nocēt mortalib⁹ eū ipedi
rent. Sed oīa penalia hn̄t ortū a culpa. Ad amo-
uendā igiē penā miſſus ē dei fili⁹ in carnē.ſicut ei
p ipm̄ reſtituiē gl̄ia.ꝛ ſic p ipm̄ tolliē pena. Cuius
eni eſt btificare in gl̄ia. eius ē liberare a pena et a
miſeria redimere.ſ. ipſi⁹ dei filij in aſſumpta car-
ne. Joh.viij. Si fili⁹ vos liberauerit veri liberi eri
tis. Nā per penā paſſionis ei⁹ ꝛ effuſionē ſanguis
liberati ꝛ redēpti ſum⁹ ab obligatōe pene.j. Pet.
j. Non corruptibilib⁹ auro ꝛ argēto liberati eſtis.
ꝫ ſanguine agni incontaminati. Hunc miſſionis
fructū exponit p̄s.cx.dicēs. Redemptionē miſit
dn̄s populo ſuo.j. Joh.iiij. In hoc ē charitas dei
in nobis qm̄ miſit filiū ſuū in ꝓpitiationē ꝓ pctīs
nr̄is.i.in deletionē penarū debitarū ꝓ pctīs nr̄is.
De quo ꝛ apl̄s ad Rom̄.v. Si cū adhuc pctōres
eſſem⁹ xp̄s ꝓ nobis mortu⁹ ē.multo magis nunc
iuſtificati i ſanguīe ipſi⁹ ſalui erimus a pena eter-
na p ipm̄.dicit Lyra in glo. ¶Quinto pctm̄ debi
litauit facultatē potentie. q: demerito culpe debi
litata eſt potentia ad opandū bonū ꝛ ad ꝓliandū
cōtra malū.eo ꝙ aīa elongaē p pctm̄ a potētia dei
vigorātis ꝛ roborātis. ꝓpter qđ dt̄ apl̄s Rom̄.vij.
Velle adiacet m̄.ꝑficere autē bonuʒ nō inuenio.
Ideo miſſus ē dei fili⁹ in incarnatōe vt nos robo-
raret in preliando ꝛ laborando. Hunc.miſſionis
fructum exp̄mit p̄s.lvj. Miſit de celo ꝛ liberauit

me.dedit i obprobriū cōculcantes me. Per ipſuʒ
eni debilitata ē ptās dyaboli q̄ eſt ad ipugnandū
j.ad Chor.x. Fidelis de⁹ q̄ nō patieē vos tēptari
vltra id qđ poteſtis.ꝫ facit cū tēptatōe ꝓuentū.i.
virtutis augmentū. Hiero. Debilis ē hoſtis qui
nō pōt vincē niſi volentē. Itē etiā p ipm̄ dei filiū
incarnatū roborata ē potentia ꝛ facultas ad bene
opandū. Ipſe ē de q̄ dr̄ Eſa.xl.q̄ dat laſſo virtutē
ꝛ robur. Sic dedit fortitudinē btō paulo. de qua
dr̄ Phil.iiij. Omnia poſſum in eo q̄ me cōfortat.
¶Sexto pctm̄ obnubilauit claritatē intelligētie
Sap.ij. Excecauit eos malicia eoꝝ.ſ.ꝙ nō cogno
ſcerēt defectū eoꝝ. Sopho.j. Ambulauerē vt ceci
q: dn̄o peccauerūt.p̄s.lxxxj. Neſcierūt neq̄ intel
lexerūt: i tenebris ambulāt. Glo. Neſcierūt dn̄m
neq̄ intellexerūt ſeipſos. Ideo exclamat Aug⁹.
ſup tales dicēs. De cecis ocul' q̄ te eternū lumen
nō vidēt.de tenebris ad tenebras vadūt ꝛ neſciūt
vbi corruūt. Iđo miſſus ē dei fili⁹ in carne ad illu
minādū tenebroſitatē intelligētie ignorātis. Hoc
deſiderabat Zacharias pr̄ iohis baptiſte. Luce.j.
Illuminare his q̄ in tenebris ꝛ i vmbra mortis ſe
dent. Sīr ꝛ dauid petiuit hunc fructū miſſionis
dicēs.p̄s.xliij. Emitte lucē tuā ꝛ veritatē tuā. Hec
lux ꝛ veritas ē xp̄s q̄ dr̄ Joh.viij. Ego ſū lux mū
di.ꝛ Joh.xiiij. Ego ſum via veritas et vita. Via
inobliq̄bilis.veritas infallibilis. vita intermina-
bilis. Ipſe eni ē lux vera illuminās oēm hominē
venientē in hūc mundū. De qua ſcribiē Eſa.xlij.
Dedi te in lucē gentiū vt aperires oculos cecoꝝ.
Iđo dr̄ aug⁹.ſup iohānē. Incarnatio xp̄i ē collirīū
de q̄ illumināē oculi nr̄i vt vidē poſſum⁹ maieſta
tem p ei⁹ hūanitatē. Nā vt verbū caro factū ē me-
dicamētū nob̄ factū. vt q: de ēra excecabamur de
terra ſanaremur. Clama igiē cū p̄s.xij. Illumina
oculos meos ne vnq̄ obdormiā i morte. ¶Sep
timo pctm̄ augmētauit prauitatē ꝯcupie ꝙ proni
ſum⁹ ad malū. Gen̄.viij. Senſus ꝛ cogitatio ho-
minis ab adoleſcētia ꝓna ſunt ad malū. Sed vn̄
oriē h̄ niſi ex pctō p qđ natura eſt corrupta. Sap.
ix. Corp⁹ qđ corrūpiē aggrauat animā. Iđo aug⁹.
Sola pctā nocēt nr̄e nature. Vn̄ ifirmitas ad bo
num ꝓnitas ad malū niſi a pctō hʒ ortū. Et de ta
li ꝯcupia mali cōqueriē apl̄s Ro.vij. Video aliā
legē in mēbris meis repugnantē legi mētis mee
et captiuanteʒ me in lege peccati. Infelix ego hō
q̄s me liberabit de corpore mortis huius. Rn̄det.
gratia dei p ihm̄ xp̄m dn̄m noſtrū. Nā per grām
xp̄i cōcupiſcentia eſt diminuta. quia dū gr̄a men
tem replet que p ipm̄ facta ē ſenſualitatē refrenat
vt dr̄ Bern̄. de libero arbitrio. Vbi gratia ingre-
ditur poteſtas peccati minuitur. Hunc miſſionis
fructū petiuit p̄s.cxliij. Emitte manū tuā de alto
eripe me ꝛ libera me de aquis multis. Aque iſte
ſunt fluct⁹ cōcupiſcētie.de quo p̄s.lxviij. Saluū
me fac deus qm̄ intrauerunt aque. ſcʒ concupie
vſq̄ ad animā meā. A quib⁹ liberamur p gratiā
xp̄i.vt dr̄ apl̄s Roma.viij. Deus filiū ſuū mittēs
in ſimilitudineʒ carnis pcti.ꝛ de peccato.i.hoſtia
ꝓ peccato dānauit peccatū i carne.i. vicit dyabo-
lum ꝛ debilitauit fomitem. ¶Octauo generauit
ariditatē malicie.i.idurauit hoīem i malicia.ſicut

legit͛ in Exo. vij. ca. Induratū ē cor pharaonis nō
vult dimittere populū meū vt ſacrificet m̄ ⁊c̄. Sȝ
ad h̄ miſſus ē dei fili⁹ in incarnatione ad extermi-
nandū malicie ariditatem indurantē. De qua pſ̄.
xxi. Aruit tanꝙ̄ teſta virtus mea. Sed ſicut cera
dura liqueſcit ꝑ ignē. ⁊ lutū durū molleſcit ꝑ aquā
ſic corda hoīm ꝑ maliciā indurata ꝑ ignitā xp̄i ꝑ-
dicationē ⁊ ꝑ grē infuſionē a ſue induratōnis ꝑti-
nacia molliunt͛. Hunc fructū miſſionis exprimit
pſ̄. cxlvij. Emittet verbū ſuū ⁊ liquefaciet ea. Au-
dita em̄ doctrina ſalutifera et ſuſcepta grā diuina
molleſcit cor induratuȝ. dū intellect⁹ illuminat͛ ꝑ
verbū. ⁊ affect⁹ inflāmat͛ ꝑ ſpm̄. De q̄ dicit Bern.
ſup Canti. Intrans in me verbū eternū emolliuit
cor meū. ⁊ cognoui ei⁹ p̄ſentiā. qꝛ cōpreſſit affectū
viciorū. Et qm̄ hec oīa bona fecit xp̄i incarnatio.
ideo moyſes orauit ꝓ ei⁹ aduētu dicēs. Exoḋ. iiij.
Obſecro dn̄e mitte quē miſſurus es ⁊c̄.

¶ Sermo. xxxij. ¶ Ad idem.

I filius et heres per

deū. ſcribit͛ ad Gal. iiij. ca. Vbiꝗ̄ ⁊ om̄i
tp̄e cōſuetudo ē approbata ꝙ filij legit-
timi hereditatē p̄ris debēt poſſidere. licet malicia
hoīm ⁊ potētia reſiſtit aliqn̄. tn̄ de⁹ qn̄ꝙ̄ mirabilit͛
diſponit vt hereditatē ꝑditā veri heredes recupe-
rent. ¶ Vt recitat mgr̄ in hyſtoria de Cyro re
ge perſarū. loquēs de abacuc dr̄. ꝙ aſtrages rex ꝑ-
ſarū habuit vnicā filiā de q̄ tale habuit ſomniū. ꝙ
de genitalib⁹ filie ſue oriebat͛ vitis q̄ totā occupat
aſiā. Et expoſitū eſt ſibi a cōiectorib⁹ ſe habiturū
nepotē ex filia q̄ dn̄s eſſet aſie. et ip̄m deijceret de
regno. Qō timēs dedit filiā ſuā militi plebeio. ne
fili⁹ ex ea naſceret͛ nobilis ⁊ potēs. Poſtea filiam
pregnantē aſciuit. ⁊ filiū ex ea natuȝ cuidā p̄ncipi
tradidit ad occidendū. Qui miſert⁹ tradidit par-
uulum vni paſtori ad exponēdū in nemore vt ibi
periret vl̄ deuoraret͛ a beſtijs. Qui cū expoſuiſſet
eū ⁊ indicaſſet vxori q̄ in dieb⁹ illis pepererat. ſup
plicauit ei mulier vt paruulū ei deferret alendum
Cū rediſſet paſtor ad puerū inuenit canē ei p̄ben
tem vbera ⁊ a feris ⁊ ab auib⁹ defendentē. Tunꝙ̄
attuliſſet ip̄m ad vxorē alluſit ei tanꝙ̄ diu note. et
vocauit puerū catulū. Qui cū creuit ludendo cū
pu eris factus ē rex puerorū. ⁊ ꝯtumaces ac inobe-
dientes ſibi grauiter affligebat. Qō grauit͛ feren
tes gentes eorū verbū detulerūt ad regem de filio
paſtoris. Quē cū aduocaſſet rex ⁊ argueret eū ꝙ
pueros plagaſſet. ille intrepid⁹ rn̄dit ſe vt regē fe-
ciſſe. Et admirat⁹ rex q̄dā ſigna ſui generis ī eo vi
dens accito paſtore ſecretius veritatē rei agnouit.
Verūtn̄ timor ei⁹ de nepote mitigat⁹ ē. exiſtimās
ꝙ verbū cōiectorū in regno puerorū iā cōpletū eēt.
Et eidē cui ꝑus cōmiſerat occidēdū cōmiſit alen
dū. nō indicās tn̄ eſſe niſi paſtoris filiū. ⁊ recipiēs
filiū illi⁹ p̄ncipis ſecretarij occidit et dedit p̄ri ad
comedēdū. ex eo qꝛ nō obediuit verbis ei⁹. ⁊ poſt
hoc reuelauit ei. Factū eſt aūt ꝙ aſtrages habuit
inimicos. et tradidit exercitū illi p̄ncipi ſecretarij
ſui ad hoſtes expugnādos. ipſe em̄ reſedit in me-
dia ꝓuincia. Porro ille nō immemor maleficij re-
gis ꝑſuaſit exercitui vt Catulū regē ꝑſidis ſibi eli
gerent. ⁊ cognominauit eū Cyrū. qḋ interꝑtat͛ he
res. q. d. Licet reluctet͛ aſtrages. cyrus h̄ eſt heres
Quo facto vniuerſum regnū deuolutū eſt ad eū.
Et ille fuit q̄ extraxit iudeos de ſeruitute babylo-
nica dando eis licentiā vt poſſent tēplū reedifica
re. iuxta verbū hieremie ꝓphete. ¶ Spūaliter. ſic
nos ſub ꝑtāte dyaboli poſiti hereditatē celeſtē ꝑ-
dideramus. ſȝ venit vitis vera. Ioh. xv. q̄ extendit
palmites ſuos vſꝙ̄ ad mare. ⁊ ꝓpagines vſꝙ̄ ad ter
minos orbis terrarū. vt dr̄ pſ̄. lxxix. Qui inuētus
a paſtorib⁹ in effrata ⁊ campis ſilue. q̄ nō obſtan-
te impedimēto aſtragis. i. herodis licet mādauit
eū occidi tn̄ factus ē heres ⁊ rex vniuerſorū. De q̄
Aug⁹. O herodes nō vis eū regnare in iudea. ve
lis nolis regnat in celo ⁊ in terra. Et reſtituit iu-
deis. i. fidelib⁹ hereditatē celeſtē. pſ̄. cxxvj. Cū de-
derit dilectꝭ ſuis ſomnū ecce hēditas dn̄i filij mer
ces fruct⁹ ventris. de q̄ thema. Si fili⁹ ⁊ heres per
deū. ¶ In verbis p̄miſſis tria innuunt͛. Primo
libertas volūtaria. ſcḋo dignitas gratuita. tcio im
becillitas hūana. Primū ibi. Si fili⁹. In hoc em̄
ꝙ filiationē dei ſub ꝯditōe poſuit dedit intelligi ꝙ
in hoīs ꝑtāte ē eſſe vel fieri filiū dei. Ioh. j. Dedit
eis ꝑtātē filios dei fieri. Ecce libertas voluntaria
Scḋm ibi. fili⁹. Si em̄ ē honor hoīem eē filiū re-
gis t͛reni. multo pl⁹ eē filiū regis celeſtis q̄ eſt rex
regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Apoc. xix. Nā xp̄s ad h̄ venit
in mūdū vt nos filios dei facēt ⁊ in filios adopta
ret. ad Gal. iiij. Miſit de⁹ filiū ſuū ī mūdū vt nos
adoptionē filiorū dei recipem⁹. Idcirco ſi nō eſſet
alia cauſa vitādi pctā. ſcȝ vitatio culpe vl̄ adeptio
glie. tn̄ ꝓpt͛ tāti p̄ris reuerentiā deberem⁹ erubeſcē
pctā ⁊ ceſſare ab illis. Sepe eni filij ꝓpt͛ honorū ⁊
nobiliū parentū reuerētiā erubeſcūt turpia ꝑpetra-
re. Et h̄ allegat thobias. c. ij. Nolite ita loq̄ qꝛ filij
ſcōrū ſum⁹. q. d. Non licet. nō decet. tā nobiles tā
turpia oꝑari. Ecce dignitas gratuita. Terciū ibi.
ꝑ deū. q. d. ꝙ ſitis filij ⁊ heredes nō habetis a vob
ſȝ a deo ⁊ ꝑ deū. Iō pſ̄. xv. Tu es q̄ reſtitues here-
ditatē meā m̄. q. d. non habeo a me ſȝ a te. Nā ipſe
dixit Eſaie. lviij. Ego ſuſtollā te ſuper altitudines
terre. ⁊ cibabo te hereditate patris tui. ij. ad Cor.
iij. Non ſumus ſufficientes cogitare aliquid a no
bis quaſi ex nobis. ſed ſufficientia noſtra ex deo ē
¶ Dixi primo ꝓponit voluntariā libertatē dicēs.
ſi filius. licet ſumus om̄s filij dei creatione. Ma-
thei. xxiij. Vnus eſt em̄ p̄r vr̄ q̄ in celis ē. oēs em̄
frēs eſtis. tn̄ rōne ſolius creationis nō poſſidebi-
mus hereditatē paternā. ſed rōne imitationis do
ctrine eius ⁊ oꝑationis. De quo Ioh. viij. Si filij
abrae eſtis oꝑa abrae facite. Et dixit. Vos ex pa-
tre dyabolo eſtis. quia oꝑa p̄ris veſtri vultis face-
re. Nam ſcribit͛ Math. vij. Non oīs qui dicit michi
dn̄e dn̄e intrabit in regnum celorū. ſed qui facit
voluntatē patris mei q̄ in celis eſt hic eſt qui in-
trabit in regnum celorum. K ¶ Idcirco notan
dum ꝑ quinꝙ̄ ſigna cognoſcit͛ quis eſſe filius dei
Primo ꝑ fidei veritatē. nā xp̄s deſponſauit eccle-
ſiam per fidē. Oſee. ij. Sponſabo te mihi in fide.
Ideo ſi fili⁹ eccleſie ꝑ fidē etiā fili⁹ dei. Ioh. p̄mo.
Quotquot autē receperūt eū dedit eis ꝑtātē fili-
os dei fieri. receperūt eū ſcȝ ꝑ fidē. Aug⁹. Impoſ-

(ꝯplu[illegible] paſtoa [illegible])

ſibile eſt ſine fide ad numerū filioꝝ dei ꝑtingere.
Et ſic oēs infideles.iudei.gētiles ⁊ heretici exclu
dunẗ ab hēditate paterna. Iſa.vij. Si nō credetis
nō ꝑmanebitis. Sed ſolū fideles xp̄iani ſunt vere
filij dei. Gal.iij. Oēs filij dei eſtis ꝑ fidē in chriſto
ieſu. Scḋo ꝑ mētis puritatē. de quo Leuit.xj.et
hr̄ etiā.ij.Choꝝ.vj. Immundū n̄c tetigeritis ⁊ ero
vobis in patrē. et vos eritis mihi in filios. Nam
deus pr̄ ſpeculū ſine macula.et ſic vult ⁊ filios eē
ſine macula. Leuit.xj. Sc̄ti eſtote qm̄ ego ſanct⁹
ſum.i.puri ac mundi a pctō mortali. quia ſcribiẗ
j.Joh.iij. Oīs q̄ natus ē ex deo nō peccat. Tercio
ꝑ vite humilitatē.figuraẗ Math.iij.dn̄o humilia
to in baptiſmo ſub manib⁹ iohānis baptiſte audi-
ta eſt vox paterna. Hic ē fili⁹ me⁹ dilectus. Nam
licet oēs virtutes deo placēt. maxime tn̄ humili-
tas. Jdo ſingulariẗ eā poſuit in exemplo dei fili⁹
dicēs. Math.xj. Diſcite a me q2 mitis ſum ⁊ hu-
milis corde. Bern̄. Si vis cape dei hereditatē re-
cipe ꝑus eius humilitatē.q2 ipſe dixit Mat.xviij
Niſi efficiamini ſicut paruuli nō intrabitis in re-
gnū dei. Quarto ꝑ pacis trāquillitatē. Math.v.
Bti pacifici qm̄ filij dei vocabunẗ. Glo. Si paci-
fici ſunt filij dei tūc rancoroſi et diſcordes ſunt fi-
lij dyaboli. Jdeo docet apl's ad Ro.xij. Quantū
in vobis ē cū oibus hoib⁹ pacē habentes.ij.Cor.
xiij. Habete pacē ⁊ deus pacis ⁊ dilectōis erit vo
biſcū. Quinto ꝑ pietatē. Eccl'i.iiij. Pupillis eſto
miſericors et eris velut altiſſimi fili⁹.j.ad Thim.
iiij. Pietas ad oīa vtilis ē maxime ad ꝓmiſſionē
vite eterne. Jdo Eſaie.lviij. Frange eſurienti pa-
nem tuū: ⁊ egenos vagoſq3 induc in domū tuā.et
cibabo te hēditate patris tui. Jdcirco docet Luc.
vj. Eſtote miſericordes ſicut pr̄ veſter celeſtis mi-
ſericors ē. Sexto in paſſionis acerbitate. Aplus
Heb.xij. Flagellat oēm filiū quē diligit. Eſt em̄
ſignū ꝙ ſunt filij dei a deo paſſionib⁹ expoſiti. Ec-
cleſ.xxx. Qui diligit filiū aſſiduat ei flagella. De
alijs vero nil patientib⁹ dicit apl's Heb.xij. Si ex
tra diſciplinā eſtis cui⁹ filij eſtis.adulteri non dei.
quis em̄ fili⁹ quē nō corripit pr̄.q.d.nullus. Jdeo
Prouerb.iij. Quē dn̄s diligit corripit.⁊ quaſi pr̄
in filio cōplacet ſibi. Jdeo Greḡ. Si exceptus es
a paſſionib⁹ flagelloꝝ nō eris heres in regno celo
rum. Jdo dicit Bern̄. Nullū teſtimoniū credibi-
lius in hac vita ꝙ hō ſit regni heres q̄3 ꝙ ꝯſiderat
ꝓphetam. Corripiet me iuſtus in miſericordia ⁊c̄.
N ¶ Dixi ſcḋo ſubiungit gratuitā dignitatē.ibi.
et heres. Pro quo ſciendū ꝙ inueniẗ in ſripturis
quadruplex hēditas. Prima grē ſpūalis. Scḋa
opulētie tp̄alis. Tercia anguſtia gehēnal'. Quar-
ta glorie eternalis. ¶ Prima dixi eſt hēditas grē
ſpūalis illa ē fructuoſa.⁊ ideo cuſtodienda ⁊ non
paruipendenda. Figuraẗ.iij. Regū.xxj.dixit na-
both ad achab. Propitius ſit m̄ dn̄s ne dem he-
reditatē patrū meoꝝ tibi.quia ſcribiẗ.j. Petri.iij.
In h̄ vocati eſtis vt bn̄dictionē hereditatis poſſi-
deatis. Hec hereditas ē pignus hēditatis pater-
ne.vt hr̄ Eph.j. Signati eſtis ſpū ꝓmiſſionis ſcē
q̄ eſt pign⁹ hereditatis vīe. Jdo nō debem⁹ vendē
ſicut Eſau ꝑmogenita ſua ꝓ lenticula.i. delecta-
tione pc̄ti. Tren̄.j. Dederūt queq3 ꝑcioſa pro cibo
ad refocillandā animā ⁊c̄. ¶ Scḋa eſt hereditas
opulentie tp̄alis.q̄ cōſiſtit in poſſeſſionib⁹ bonoꝝ
tp̄aliū vinearū.domoꝝ.agroꝝ ⁊ hm̄ōi. De q̄bus
Job.xlij. Dedit eis.ſc3 filiab⁹ hereditatē inter fra
tres eoꝝ. D ¶ Iſta hereditas nō multū eſt pen
ſanda multis de cauſis. Primo quia pacē inficit
Nā ſicut canes rixanẗ adinuicē ꝓ oſſe carniū. ſic
frēs et amici ꝓ diuiſione hereditatū3. vt hr̄ Luce
xij.vbi dixit quidā3 de turba ad ieſum. Magiſter
dic fratri meo vt diuidat mecū hereditatē. Rn̄dit
ieſus. Quis me cōſtituit iudicē ſuꝑ vos. Immo
rixanẗ etiam aliq̄n frēs iudicialiter ꝓ hereditate.
Jdo ſubdit dn̄s ibidē. Cauete ⁊ videte ab oī aua-
ricia.quia nō in abundātia cuiuſq3 vita ē ex his q̄
poſſidet. Scḋo quia cito deficit. Eccl'i.xlj. Filioꝝ
pctōꝝ.i.diuitū q̄ vix ſine pctō ſunt periet heredi-
tas. Tercio q2 dolore afficit.q2 cū labore acquiriẗ
cū dolore amittiẗ. ſicut aranea cū labore opaẗ te-
lam.cū dolore ꝑdit. Iſa.xvij. Ablata eſt meſſis in
die hereditatis ⁊ dolebit grauiter aranea. Aranea
em̄ quātūcunq3 remota a tela ſua ſentit ⁊ dolet cū
rapiẗ. Sic auarus quātūcunq3 a tp̄alibus ſuis re
motus corporaliter ſentit cu3 audit eoꝝ ꝑiculum
⁊ grauaẗ in corde. ⁊ turbaẗ ſignanter cu3 ab eis ꝑ
mortē ſeꝑatur. Eccl'i.xlj. O mors q̄3 amara ē me-
moria tua hoi iniuſto ⁊ habenti pacē. Quarto ſe-
pe damnū efficit ꝙ hereditas terreſtris aufert ce-
leſtem.de q̄ Prouer.xx. Hereditas ad quā feſti-
natur in principio in nouiſſimo bn̄dictione care-
bit ſc3 illa. Venite bn̄dicti pr̄is mei. imo aliq̄n eſt
in teſtimoniū ⁊ cumulū damnationis. Iere.xij.
Facta eſt m̄ hereditas mea q̄ſi leo in ſilua. dedit
ꝯtra me vocē. Jaco.v. Agite nūc diuites plorate
⁊ vlulate in miſerijs vr̄is.aurū ⁊ argentū vr̄m eru
ginauit.⁊ erugo eoꝝ in teſtimoniū vobis erit.the
ſauriſaſtis vobis irā in nouiſſimis dieb⁹. ¶ Ter-
cia hēditas eſt anguſtie gehēnalis ſc3 pena eterna
quā mali hēditarie poſſidebūt. Eccl'i.xx. Potior
eſt fur q̄3 aſſiduitas viri mēdacis.ꝑditionē autem
ambo hereditabūt.i.dānationē. Zach.v. Oīs fur
iudicabiẗ.i.cōdēnabiẗ. Mēdax etiā dr̄ falſus xp̄i
anus.q̄ qḋ in baptiſmo ꝓmittit trāſgrediẗ poſtea
per pctm̄. Ps.xvij. Filij alieni mētiti ſunt m̄.filij
alieni inueterati ſunt ⁊ claudicauerūt a ſemitis ſuis
Eccl'i.vj. Improperiū ⁊ ꝯtumeliā mal⁹ hēditabit.
Ibi erit iproperiū de bono amiſſo. ⁊ ꝯtumelia de
malo cōmiſſo.h̄ eſt hēditas dānatoꝝ. ¶ Quarta
eſt hēditas gl'ie eternal'.ſc3 in vita eterna. Ps.xv.
Dn̄s ꝑs hēditatis mee.i. portio mea hereditaria.
ſm̄ glo.q.d. Eligunt cupidi diuitias. voluptuoſi
delicias.pompatici dignitates q̄b⁹ fruanẗ.ꝑs aūt
mea de⁹ ē in eternū. Ps.lxxij. D ¶ Hec heredi-
tas ē appetēda plurib⁹ de cauſis. Pria eſt.q2 dele
ctabil' eſt ⁊ iocūda. Eccl'i.xxiiij. Spūs me⁹ ſuꝑ mel
dulcis.⁊ hēditas mea ſuꝑ mel ⁊ fauū.i.ſuꝑ omne
qḋ delectari pōt.q2 ocul⁹ nō vidit.nec auris audi-
uit nec ī cor hoīs aſcēdit q̄ ꝑparauit de⁹ diligētib⁹
ſe. Iſa.lxiiij. Bern̄. Tanta ē leticia ī hēditate et̄na.
in cōparatōe cui⁹ oīs iocūditas meror.oīs ſuauitas
dolor.oīs dulcedo acerbitas. oīs decor horribili-
tas. Scḋa ē.quia fertilis ⁊ fecūda. q2 ibi nihil de-
ficiet. Aug⁹.de ciuitate dei. Ibi nullū latebit bo-

num. nullũ aderit malũ. Chryſ. ſup Math. Ma-
ius erit ſctõꝝ pmiũ q̄ eoꝝ deſideriũ. Ideo apl'us
ad Eph. j. Sciatis q̄ ſunt diuitie glorie hereditatꝫ
eius. Illas eñ deſcribit Berñ. dicẽs. Premia ce-
leſtia ſunt tãmagna ꝙ nõ pñt mẽſurari. tãmulta
ꝙ nõ pñt numerari. tãcopioſa ꝙ nõ pñt termina-
ri. tãpcioſa ꝙ nõ pñt eſtimari. Ideo dicit Gre.
viij. moral'. Si ↄſideram⁹ q̄ pmittunt in celis vi-
leſcunt oia que ſunt in terris. Tercia cauſa. quia
inamiſſibilis ⁊ eterna. quia in illa patria null⁹ po-
terit aliquid opari quo illa priuet. pſ. xxxvj. He-
reditas eoꝝ in eternũ erit. Nec ibi aliq̄s morietur
ad Tytũ. iij. Juſtificati grã ipſi⁹ heredes ſum⁹ ſm
ſpem vite eterne. pſ. xxxvj. Juſti hereditabũt ter-
ram ⁊ habitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.

¶ Attamen notandũ ꝙ ſm iura pater ꝓpter
aliquos exceſſus põt filium puare hereditate pa
terna. Primo ſi patrẽ vel matrẽ verbo vel facto
grauiter offenderit. ſcȝ pcutiendo vel vulnerando
Nã ſi in veteri lege ſcribit Exo. xxj. Qui maledi-
xerit patri vel matri morte morieť. q̄nto magis q̄
pcutiunt debẽt puari hẽditate ⁊ vita. Et ideo ſi ta
lia ↄtra deũ tẽptauerim⁹ priuamur merito vita ce
leſti. vt eſt ois q̄ mortaliter peccat ledit diuinã ma
ieſtatẽ quantũ eſt in ſe. quia eã contẽnit cũ ei non
obedit. Eccl. xlj. Filioꝝ peccatoꝝ periet hẽditas.
vt impleať illud pſ. lj. Euellet te emigrabit te de
tabernaculo tuo. ⁊ radicẽ tuam de terra viuentiũ.
Scd̃o ſi patrẽ deoptat vel negat pceſſe ſicut qui de
optat dñm ſuũ puat eũ dñs iure oib⁹ bonis ⁊ he-
reditate ſua. ⁊ dat eis q̄ ei ſeruiunt. ⁊ eũ ꝓ dño co-
gnoſcunt. ſic mali ⁊ pctõres in mortali deoptant
deũ patrẽ ⁊ negant. ad Tytũ. j. Confitenť ſe noſſe
deũ vbis. factis aũt negant. vt etiã dr̃ Hiero. ⁊ hr̃
in cañ. xi. q. iij. eſtimãt. Totiẽs deũ negam⁹ quoti-
ens mortaliť peccam⁹. Jd̃o peccantib⁹ aufert de⁹
hẽditatẽ paternã ⁊ cõfert penitẽtib⁹. de q̄ Treñ. v
Hẽditas nr̃a verſa ẽ ad alienos. ⁊ dom⁹ nr̃e ad ex
traneos. Tercio puať q̄s hẽditate paterna cũ ha-
bet ſocietatẽ cũ malis et reprobis hoib⁹. Hõ quia
talis ſocietas poti⁹ ẽ ad ↄſumptionẽ rex. ⁊ magis
ad pſone deſtructionẽ q̄ ↄſeruatõnẽ. Pñ puer. j
Fili mi ne ambules cũ eis. phibe pedẽ tuuȝ a ſe
mitis eoꝝ. pedes eñ illoꝝ ad malũ currũt. ⁊ feſti-
nant vt effundãt ſanguine. Vñ q̄ talib⁹ ãmonitio
nib⁹ nõ acq̄eſcunt digne puanť hẽditate terreſtri
in pñti ⁊ celeſti in futuro. vt de hoc exponať illud
qd̃ recitat petrus alphonſus de q̄dã dño vnius
ciuitatis q̄ habuit tres filios. et cogitabat dimittẽ
dominiũ ciuitatis vni illoꝝ q̄ meli⁹ poſſet regẽ ci-
uitatẽ. Et volens ſcire quis eoꝝ triũ eſſet melior
vſus eſt tali induſtria. Nã vocauit maiorẽ ⁊ dixit
ſibi. Si de⁹ vellet te facẽ auẽ cuiuſmodi auis vel-
les eſſe fili mi. rñdit fili⁹. aq̄la. Dixit pr̃ ei. ⁊ quare
rñdit ille. q̄ eſt oim auium regina ⁊ ſup oẽs aues
volat. Vocauit ſcd̃m ⁊ dixit. tu fili ſi de⁹ vellet te
facẽ auẽ de q̄ eſſes magis ↄtentus. rñdit. de falco-
ne. ait pr̃. ⁊ q̄re. Quia eſt auis q̄ portať in pugno
nobiliũ. ⁊ q̄ñ vadunt venatuȝ irruit ſup aues ſm
nobilitatẽ ſuã ⁊ occidit mõ vnã mõ aliaȝ. Quib⁹
auditis vocauit terciũ ⁊ dixit ſibi q̄ẽadmodũ fe
cit alijs. Qui rñdit ꝙ volebat eſſe ſturnus. q̄ ſem
per volat cũ comitatiua ⁊ ſocietate ⁊ multitudine
maxima. His peractis venit pdictus dñs ⁊ condi
dit teſtamẽtũ dicẽs. Dimitto filiũ meũ iuniorem
dominũ ⁊ heredẽ ciuitatis. quia petit vt ſturnus
eſſe in cõmunitate ⁊ ſocietate viuere. Et talẽ decet
habẽ rectorẽ ciuitatis. Ita in ꝓpoſito deus pr̃ ha-
buit tres filios. ſcȝ luciferꝫ. adã. ⁊ ihm xp̄m. Luci-
fer velut aquila petijt volare ſup altitudinẽ nubiũ
Adam velut falco rapax ſup poma ligni vetiti ſe
imerſit. Xp̄s võ cõuerſationẽ cõmunitatis elegit
Baruch. iij. Jn terris viſus ẽ ⁊ cũ hominib⁹ con-
uerſatus ẽ. ⁊ ille ẽ heres. Et tales ſunt paupes ce-
leſtẽ hereditatẽ poſſidẽtes. Jaco. ij. Nonne elegit
deus paupes in hoc mũdo. diuites in fide ⁊ here-
des regni. qd̃ repromiſit deus diligẽtib⁹ ſe. Ma-
thei. v. Bti paupes ſpũ. ipſoꝝ eñ ẽ regnũ celoꝝ.

¶ De circũciſione dñi. ¶ Sermo. xxxiij.

Vocatũ eſt nomẽ eius

ieſus. ſcribit Lu. ij. c. ⁊ legiť in pſentis fe-
ſtiuitatis euãgelio. ¶ Preſens feſti
uitas ẽ gaudioſa rõne triũ cauſaꝝ. Prima cauſa
eſt rõne octaue diei natiuitatꝫ xp̄i. q̄ octaua dies
ſctõꝝ ſignificat futurã vitã q̄ eſt eterna. in q̄ circũ-
cidimur ab oi miſeria. Vñ Apocal'. xxj. Mors vl
tra nõ erit neq̄ clamor neq̄ dolor q̄m priora tran
ſierũt. ibi erit feſtiuitas ſolẽnis. De qua Naum. j
Celebra iuda feſtiuitates tuas. q̄ non adijciet vl-
tra vt ptranſeat belial. i. dyabolica tẽptatio. Et ſic
p iſtam octauã deſignať ſpes future vite. De quo
Heb. x. Jnitiauit nobis viã nouã vbi nulla tribu
latio. Apoc. vij. Neq̄ cadet ſup eos ſol neq̄ vllus
eſtus. neq̄ eſurient neq̄ ſitiẽt amplius. ¶ Scd̃a
cauſa hec feſtiuitas eſt gaudioſa rõne effuſionis
ſanguinis pcioſi quẽ in circũciſione fudit hodie
pro nobis. Aug⁹. Sicut mors ⁊ reſurrectio ita ⁊
circũciſio ꝓ nobis facta ẽ. q̄ ꝓ nobis circũciſio-
nem ſuſtinuit vt nos ab hoc graui onere liberaret
de quo Actuũ. xv. dixit petrus ad illos q̄ volebãt
ꝙ cõſeruareť circũciſio cũ euangelio. Quid tẽpta
tis iugũ imponere ſup ceruicẽ diſcipuloꝝ. quod
neq̄. i. vix nos neq̄ patres noſtri portare potui-
mus. ſed p grãm dñi noſtri ieſu xp̄i credimus ſal-
uari. Jdcirco hodie dabit nobis arram ſalutis in
ſanguine ſuo ſuſtinens onus legis vt nos ab one
re legis eriperet. Gal'. iiij. Miſit deus filiũ ſuum
factũ ſub lege vt eos qui ſub lege erant redimeret

¶ Tercia cauſa eſt rõne nois ſaluatoris. in q̄ eius
grãm nobis preſtandã inſinuauit in hoc amoro-
ſo nomie ieſus. i. ſaluator. Dixit eñ angelus Ma
thei pmo. Ipſe eñ ſaluũ faciet populũ ſuũ a pec-
catꝫ eoꝝ. de q̄ noie bñdicto dr̃ dulcis Berñ. O no
men dñi deſideratũ. diu expectatũ. multotiẽs in-
uocatũ ſed nunc exhibitũ. De quo dicit Actuum
iiij. Non eſt nomẽ ſub celo in quo oportet ſaluari
niſi in nomine ihesu. De quo thema. Vocatũ eſt
nomẽ eius ieſus. ¶ Jn ſumma euangelij duo in
nuuntur. Primo circũciſio xp̄i penalis ⁊ doloro
ſa. Secundo impoſitio nois ſalutaris ⁊ gaudio-
ſa. Primũ ibi. poſtq̄ impleti ſunt dies octo. Se-
cundũ ibi. vocatũ eſt nomẽ eius ieſus. De primo
dicit. poſtq̄ impleti ſunt dies octo. ſcilicet a nati-